

26ste zondag door het jaar A-cyclus

“Niet wat je zegt is belangrijk, wat je uiteindelijk doet, dat is van tel”

Beste medegelovigen, dit is een voor de hand liggend besluit, na het beluisteren van het verhaal over die twee zonen.

Toch passen bij deze parabel nog andere beschouwingen.

De vraag die gesteld wordt is :“Wie van de twee heeft de wil van de vader gedaan?”

Zo is deze parabel ook een illustratie van die andere uitspraak die we in het evangelie lezen “Niet ieder die tot Mij zegt Heer, Heer, zal binnengaan in het koninkrijk van God, maar **hij die de wil doet van mijn Vader**”

De wil doen van de Vader. Wat is die wil? Het is de opdracht die de vader geeft aan zijn twee zonen: “Ga vandaag werken in mijn wijngaard”.

Gaan werken in de wijngaard!

Het is een Bijbels beeld om aan te duiden: zich inzetten voor het realiseren van het Rijk der Hemelen, het Rijk van God.

Dat is meer dan vrome gebeden opzeggen en alle voorschriften en wetten kennen.

Gaan werken in de wijngaard dat is in het dagelijks handelen, in het doen en laten iets laten zien van Gods liefde zoals Jezus die heeft kenbaar gemaakt in wat Hij zei en in wat Hij deed.

Gaan werken in de wijngaard is bijdragen tot levenskwaliteit, tot levensvolheid van medemensen zonder daarin een onderscheid te maken. Het is bijdragen tot het verbeteren van de relaties tussen mensen, tussen rassen en volkeren, tussen culturen en godsdiensten. Het is verbinding tot stand brengen.

De parabel wordt gevolgd door een scherpe uitval naar de hogepriesters en de oudsten. Ze stelden zichzelf tot voorbeeld maar ze verkilden de relaties onder de mensen omdat voor hen de wetten belangrijker waren. Ze veroordeelden en verwierpen mensen. De religieuze elite uit Jezus’ tijd zei JA op de wet maar NEEN op Jezus’ boodschap van liefde en barmhartigheid. Tollenaars en mensen die het niet zo nauw namen met de wetten en voorschriften stonden wel open voor de nieuwheid van Jezus’ boodschap, ze zegden wel JA op de boodschap van liefde en vergeving, zij kwamen tot geloof en gingen anders leven.

Een parabel is een spiegel waarin we onszelf kunnen zien.

JA zeggen en niet handelen, NEEN zeggen en toch handelen.

Best mogelijk dat we iets van de beide zonen in ons hebben. We beloven iets maar we doen het niet, we gaan niet in op een vraag en na wat wikken en wegen, doen we toch wat gevraagd werd.

En hoe dikwijls hebben wij hier al samen gezeten om te bidden en het evangelie te beluisteren. DOEN we dan altijd wat we hier hebben gehoord? Wij willen wel gaan werken in de wijngaard: bijdragen tot het verbeteren van de relaties tussen mensen, tussen mens en natuur maar doen we daar dan ook iets voor?

Ons jaarthema is VERBINDEN, een werkwoord, een doe-woord.

Het is een uitnodiging, telkens weer om te handelen en verbinding echt kansen te geven. De vele doe-woorden op de zuil zijn daarbij een hulp.

En misschien zijn er dagen dat we vinden dat we al genoeg gedaan hebben en laten we het werken in de wijngaard liever over aan anderen .

Dan kan het samenkomen in deze kerk met de blikvanger VERBINDEN ons weer tot inkeer en ommekeer brengen waardoor we toch weer in actie komen om de wil van de Vader te doen nl. op de plaats waar we leven en werken met een liefdevol hart bouwen aan een wereld waar mensen vreedevol samenleven.

M-J Speleman